

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 13/11/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 7

NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ

(BÀI 25)

Hòa Thượng nói: **“Giáo học của Khổng Phu Tử dạy chúng ta thứ nhất là đức hạnh, thứ hai là ngôn ngữ, thứ ba là chánh sự, sau cùng mới là văn học”**. “Chánh sự” là những việc thường thức, thông thường. Chúng ta phải có những kiến thức thông thường, có đầy đủ bản lĩnh để chúng ta phục vụ xã hội, phục vụ quốc gia. Nếu chúng ta không biết làm việc gì thì chúng ta là người bất tài, vô dụng.

Hòa Thượng từng nhắc, chúng ta phải cập nhật những tiến bộ khoa học kỹ thuật, trong xã hội hiện đại, nếu chúng ta không biết những điều này thì chúng ta không thể làm được việc. Khi tôi đi chia sẻ Phật pháp, tôi chủ động bật Zoom để mọi người được cùng học tập. Khi chúng ta tham gia sự kiện như đám cưới, sinh nhật thì chúng ta có thể dùng nhiều điện thoại mở Zoom ở những vị trí khác nhau để những người ở nơi xa có thể xem toàn cảnh sự kiện. Chúng ta không biết làm vì chúng ta không chịu học. Ngày trước, khi tôi đi chia sẻ, tôi tự mang máy quay phim đi, trước khi giảng tôi bấm máy quay, sau khi giảng xong, tôi tự dựng phim.

Buổi lễ tri ân 20-11 hôm qua, tôi mang bánh Tét, bánh Ú để tặng Thầy Kỳ Anh và những người dàn dựng chương trình, mọi người đều rất hoan hỷ. Chúng ta làm việc bằng tâm chân thành thì chúng ta sẽ khiến tâm mọi người rung động. Hôm qua, Thầy Kỳ Anh rất vui, Thầy dành cho chúng ta một tình cảm đặc biệt. Chúng ta muốn thu phục, cảm hoá, nhiếp hoá người thì chúng ta chỉ cần làm những việc bình thường trong đời sống. Thí dụ, chúng ta quét rác, dọn vệ sinh môi trường bằng tâm chân thành thì chúng ta sẽ thu phục được tâm của những người trong làng xóm đó.

Một lần, khi tôi đến giảng ở Thái Bình, tôi giảng về việc tu tạo phước báo, tôi nói với mọi người, trên đường vào đây tôi thấy hai bên đường có rất nhiều đồng phước. Mọi người rất ngạc nhiên. Sau đó tôi nói, tôi thấy từ đầu đường vào đây có rất nhiều đồng phân chó nhưng không có ai thu dọn. Bình thường, tôi sẽ đi làm những việc này nhưng nếu hôm đó tôi làm thì mọi người sẽ nói là tôi làm cho dễ coi, làm màu!

Ngày trước, khi tôi đi giảng ở Hải Dương, trước khi giảng tôi đi vào nhà vệ sinh, tôi nhìn thấy giấy vệ sinh tràn ra ngoài, tôi nhặt giấy vào thùng, xịt nước, quét dọn

sạch sẽ, sau đó tôi đi vào giảng đường. Khi mọi người làm lễ rước giảng sư lên giảng thì gấu quần tôi vẫn đang ướt vì tôi vừa lau dọn nhà vệ sinh. Nếu chúng ta chỉ nghe mà không làm thì chúng ta sẽ không có được lợi ích. Những kiến thức thường thức ở thế gian, chúng ta chỉ cần để tâm một chút thì chúng ta sẽ làm được.

Hòa Thượng nói: **“Hành hữu dư lực, tắc dĩ học văn”**. *Sau khi chúng ta làm những việc thường thức, nếu chúng ta có dư sức thì chúng ta mới học văn. Chúng ta học văn là để nâng cao sự hưởng thụ của đời sống tinh thần nên việc học văn xếp thứ sau cùng. Giáo học của nhà Phật cũng không ngoại lệ, người học Phật trước tiên phải giới hạnh. Từ giới hạnh chúng ta mới bồi dưỡng được đức hạnh của chính mình. Chúng ta muốn bồi dưỡng đức hạnh thì chúng ta nhất định phải thực tiến giáo huấn, lý luận trên Kinh điển vào trong đời sống, trong công việc, trong đời nhân xử thế. Trong cuộc sống thường ngày, dù thuận cảnh hay nghịch cảnh thì lời nói, việc làm của chúng ta nhất định không được trái giáo huấn của Phật. Chúng ta làm được điều này thì ngay trong đời này chúng ta mới được độ*”

“Chúng ta được độ” không phải là Phật Bồ Tát độ chúng ta mà là chính chúng ta tự có được thành tựu.

Hôm qua, Thầy Kỳ Anh hỏi tôi, vì sao tôi có một đội ngũ tốt đến như vậy! Tôi nói, tôi không có tài năng gì, tôi chỉ làm mọi việc bằng tâm chân thành, không vụ lợi. Khi làm mọi việc, tôi không nghĩ đến tâm được mất, hơn thua. Đây chính là tâm cảm tâm. Giáo dục của Thánh Hiền dạy chúng ta, trước tiên chúng ta phải chú trọng đến việc bồi dưỡng đức hạnh. Chúng ta tu học Phật pháp thì chúng ta càng phải chú ý đến việc rèn luyện đức hạnh. Khi Phật sắp nhập Niết Bàn, Ngài A-nan hỏi Phật: **“Khi Phật còn tại thế chúng con nương vào Ngài, bây giờ Ngài nhập Niết Bàn thì chúng con nương vào ai?”**. Phật nói với Ngài A-nan và các hàng đệ tử phải: **“Lấy khổ làm Thầy, lấy giới làm Thầy”**.

Chúng ta thường sợ rằng, hằng ngày, chúng ta đang hưởng phước, đang tiêu phước. Nếu chúng ta khởi tâm mong cầu thì đó là chúng ta đang tiêu phước. Chúng ta làm vì đại chúng thì đó không phải là chúng ta tiêu phước. Thi thoảng, nếu có dịp tôi mời huynh đệ, phụ huynh cùng ăn một bữa họp mặt. Bữa ăn diễn ra rất vui vẻ, chi phí cũng không tốn kém. Chúng ta vì người lo nghĩ thì đó không phải là chúng ta đang tiêu phước mà là chúng ta đang tạo phước. Người học Phật phải trải qua đời sống nghiêm túc, dùng giáo huấn của Phật làm kim chỉ nam, định hướng khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của mình.

Hôm qua, khi các Thầy Cô diễn kịch, Thầy Kỳ Anh xúc động đến rơi nước mắt, chúng ta tự dàn dựng chương trình bằng tâm chân thành tri ân với thế hệ trước. Chúng ta không trực tiếp trải qua cuộc chiến mà chúng ta chỉ được nghe kể lại nhưng Thầy Kỳ Anh là người trong cuộc nên Thầy cảm thấy vô cùng cảm xúc. Giai đoạn chiến tranh ác liệt đó, các Thầy giáo phải gác bút nghiên để cầm súng ra chiến trường. Khi

chúng ta làm không có tư tâm thì chúng ta đều nhìn thấy trước kết quả là mọi việc sẽ rất tốt. Chúng ta có tư tâm thì mọi việc đều sẽ có kết quả xấu.

Xã hội hiện đại, nhiều người có tiền nên cuộc sống của họ không thiếu một thứ gì. Nếu chúng ta vào cửa hàng, mua những thứ đắt tiền nhất thì những thứ đó cũng chỉ là những thứ tầm thường với nhiều người. Chúng ta tự làm bánh Tét, bánh Ú để tặng thì mọi người đều hoan hỷ, những thứ này người có tiền cũng không mua được. Hiện tại, nhiều người làm đậu để bán cho mọi người nhưng chính họ không dám ăn đậu do mình làm. Chúng ta làm đậu để tặng, nhiều người muốn chúng ta bán để họ thường xuyên được ăn nhưng chúng ta không bán.

Hòa Thượng nói: **“Trong bộ sách *“Linh Phong Tông Luận”, Đại sư Ngẫu Ích khai thị rất rõ ràng cho chúng ta về vô ngã. Điều này rất đáng để chúng ta học tập. Đại ý trong đoạn khai thị này là, tất cả chúng sanh từ vô thủy kiếp đến nay đều hiểu lầm, đều chấp trước nặng nề là có một “cái ta”. Chúng ta chấp trước nặng nề nên chúng ta dính mắc. Chúng ta có nhận biết sai lầm nên chúng ta biến cảnh giới nhất chân trở thành sáu cõi luân hồi”***. Chúng ta luôn chấp trước vào cái ta, cái của ta. Chúng ta chấp trước vào “cái ta” của mình thì mọi người cũng chấp trước vào “cái ta” của họ. Mọi người đều dính mắc vào “cái ta” của mình, những “cái ta” này sẽ mâu thuẫn, cạnh tranh, đấu tranh và gây ra chiến tranh. Hằng ngày, chúng ta bảo người khác hy sinh phụng hiến, tận tâm tận lực nhưng chúng ta lại muốn có càng nhiều càng tốt. Chúng ta không cần bảo người khác làm chúng ta chỉ cần chân thật làm thì mọi người sẽ tự hướng đến chúng ta học tập. Thân giáo chính là cách giáo huấn tốt nhất.

Hòa Thượng nói: **“Ở trong luân hồi, tri kiến của chúng ta càng lúc càng sâu nặng, chúng ta càng lúc càng không thể thoát ta nên chúng ta khởi mê hoặc, chúng ta mê hoặc nên chúng ta tạo nghiệp. Chúng ta tạo nghiệp thì chúng ta phải thọ báo. Nguyên nhân căn bản của luân hồi chính là sự nhận biết sai lầm của chính mình. Tinh thần của Phật pháp Đại Thừa, Tiểu Thừa, Hiển Giáo và Mật Giáo đều dạy chúng ta phải vô ngã”**. Chúng ta mê hoặc nên chúng ta làm những việc thoả mãn dục vọng, thoả mãn “tài, sắc, danh, thực, thụ”. Bác Hồ dạy chúng ta phải: **“Chí công vô tư”**. Chúng ta làm mọi việc một cách hết sức nhưng trong tâm chúng ta không mong cầu lợi ích, không thấy mình đã làm. Sau các buổi lễ tri ân, tôi luôn muốn rời khỏi đó ngay, tôi không muốn ở lại chụp ảnh, nhận quà. Hòa Thượng dạy chúng ta: **“Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức”**. Khi chúng ta làm việc vì chúng sanh chúng ta tập để mình không khởi tâm không mong cầu, chúng ta làm dần chúng ta sẽ quen. Hiện tại, tôi đang ở cách xa Hà Nội khoảng 40km, hằng ngày, sau khi học xong, tôi đều lên Sơn Tây trồng rau, cuốc đất, chỉnh trang môi trường.

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp có câu: *“Nhất thiết pháp vô ngã”*. Người học Phật phải hiểu được tinh thần vô ngã này, không chỉ là người vô ngã mà pháp cũng vô ngã. Đạo của Khổng Tử cũng là trung thứ mà thôi! Nhà Phật nói từ bi là gốc,**

phương tiện là cửa. Trung tâm lý luận mà Nhà Phật, nhà Nho đã nói có thể giúp chúng sanh đạt đến nguyện vọng tốt đẹp nhất!". Lời của Phật dạy cũng chỉ là phương tiện. Lời dạy của Phật cũng giống như một chiếc xe, chúng ta cần di chuyển thì chúng ta lên xe, khi đến địa điểm thì chúng ta xuống xe. Hay cũng giống như chúng ta cần qua sông thì chúng ta dùng thuyền, bè. Thuyền, bè chỉ là phương tiện, chúng ta không cần phải chấp trước, dính mắc vào chúng.

Chúng ta không có "*cái ta*" thì sẽ không có "*cái của ta*". Chúng ta không có "*cái ta*" thì chúng ta sẽ không bị bệnh, không buồn phiền, đau khổ. Chúng ta phải hoá nhập "*cái ta*" của mình vào "*cái ta*" của mọi người nghĩa là chúng ta phải hy sinh phụng hiến, phục vụ mọi người. Chúng ta hy sinh phụng hiến vì người thì chúng ta sẽ không có phiền não. Hôm qua, nhiều người hỏi tôi là tôi có còn đau chân không, chân tôi đã khỏi từ lâu, tôi đã quên là chân mình từng bị đau nhưng mọi người nhớ thay tôi!

Nhà Phật nói: "***Từ bi là gốc, phương tiện là cửa***". Phật dạy chúng ta làm tất cả mọi việc trên nền tảng tâm yêu thương vô bờ bến. Chúng ta làm những việc tốt nhất cho chúng sanh, nguyện vọng của chúng sanh là có đời sống hạnh phúc, an vui. Chúng ta làm mọi việc nhưng chúng ta phải giữ tâm thanh tịnh để hết báo thân này thì đời sau chúng ta được giải thoát. Chúng ta làm mọi việc nhưng chúng ta dính mắc, chúng ta muốn người khác mang ơn thì chúng ta sẽ hại chết chính mình!

Cả cuộc đời Hòa Thượng nói và làm như nhất, Ngài làm được rất nhiều việc cho chúng sanh nhưng Ngài rất tự tại. Chúng ta muốn tự tại thì chúng ta phải hướng đến Hòa Thượng học tập, làm theo. Chúng ta làm mọi việc trên tinh thần từ bi vô ngã. "*Từ bi*" là yêu thương chân thành, không vụ lợi. "*Vô ngã*" là hoàn toàn quên cái ta. Chúng ta làm việc trên tinh thần này thì chúng ta làm việc gì cũng sẽ thành công, không có chướng ngại. Đời này chúng ta an vui, tự tại thì đời sau và đời sau nữa chúng ta sẽ an vui, tự tại. Hòa Thượng Tuyên Hóa đã nói: "***Chúng ta mơ mơ, hồ hồ thì chúng ta sẽ đi về thế giới mơ mơ, hồ hồ. Chúng ta minh minh, bạch bạch thì chúng ta sẽ đi về thế giới minh minh, bạch bạch***".

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!